

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 04-03/6-487

«05» червня 2015 р.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ
(01033, м Київ, вул. Жилянська, 14)

Суб'єкти права на конституційне подання
50 народних депутатів України

Уповноважені за дорученням:

Уповноважені представники суб'єкта
конституційного подання за дорученням:
народні депутати України:

НІМЧЕНКО Василь Іванович
01008, Україна, м. Київ, вул. Грушевського, 5
Ел. пошта: Nimchenko.Vasyl@rada.gov.ua

ШПЕНОВ Дмитро Юрійович
01008, Україна, м. Київ, вул. Грушевського, 5
Ел. пошта: Shpenov.Dmytro@rada.gov.ua

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років» від 09.04.2015 № 316-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 20.05.2015 № 87) у зв'язку з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

Відповідно до статей 147, 150, 152 Конституції України, пункту 1 статті 13, статей 15, 38-40, 57, 71, пункту 1 статті 82 Закону України «Про Конституційний Суд України» суб'єкт права на конституційне подання – 50 народних депутатів України – звертається до Конституційного Суду України з конституційним поданням щодо відповідності Конституції України (конституційності) процедури розгляду та ухвалення Закону України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років».

Відповідно до статті 147 Конституції України Конституційний Суд України є єдиним органом конституційної юрисдикції в Україні та вирішує питання про відповідність законів та інших правових актів Конституції України і дає офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Статтею 150 Основного Закону визначено повноваження Конституційного Суду України, до яких, зокрема, належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів та інших правових актів Верховної Ради України.

Відповідно до частини 1 статті 152 Конституції України закони та інші правові акти за рішенням Конституційного Суду України визнаються неконституційними повністю чи в окремій частині, якщо вони не відповідають Конституції України або якщо була порушена встановлена Конституцією України процедура їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності.

Аналогічне положення закріплене в статті 15 Закону України «Про Конституційний Суд України», де зазначено, що підставами для прийняття Конституційним Судом України рішення щодо неконституційності правових актів повністю чи в їх окремих частинах є: невідповідність Конституції України; порушення встановленої Конституцією України процедури їх розгляду, ухвалення або набрання ними чинності; перевищення конституційних повноважень при їх прийнятті.

Суб'єкти подання вважають, що процедура розгляду та ухвалення Закону України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років» була порушена з огляду на наступне.

Статтею 6 Конституції України встановлено, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову (частина перша). Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга).

Згідно частини другої статті 8 Основного Закону України, Конституція України має найвищу юридичну силу, закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до частини 5 статті 83 Конституції України порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України.

Згідно зі статтею 88 Конституції України Голова Верховної Ради України здійснює повноваження, передбачені цією Конституцією, у порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України.

Відповідно до частини другої статті 96 (яка є складовою Розділу IV ЗАКОНОДАВЧА ПРОЦЕДУРА) Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» питання про включення законопроекту до порядку денного сесії розглядається Верховною Радою протягом 30 днів після ухвалення висновку головного комітету чи тимчасової спеціальної комісії, але не раніше ніж через два дні після надання

народним депутатам висновку головного комітету (або тимчасової спеціальної комісії у разі її створення), висновків інших комітетів.

Проект Закону «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років» (реєстр. № 2540) (додаток – картка законопроекту), було зареєстровано в Апараті Верховної ради України 03.04.2015 року.

Комітет з питань культури і духовності на своєму засіданні 8 квітня 2015 року (протокол № 11) розглянув проекту Закону про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015), внесений Кабінетом Міністрів України, та прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді України визначитися щодо проекту Закону про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015) шляхом голосування. 09.04.2015 року зазначене Рішення Комітету було надано народним депутатам України.

Проте, питання про включення проекту Закону України Закону про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015) розглядалось у Верховній Раді України 07 квітня 2015 року (Додаток - витяг із стенограми та результати голосування).

Таким чином, при розгляді питання про включення проекту Закону про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015) до порядку денного сесії було порушено вимоги статті 96 Регламенту Верховної Ради України, що є порушенням встановленої Законом процедури розгляду проекту закону.

09.04.2015 року проект Закону про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015) було прийнято у цілому (додаток - витяг із стенограми та результати голосування).

Крім того, було грубо порушено положення ст. 102 та 114 Регламенту Верховної Ради України, що полягає в наступному.

Під час голосування за законопроект про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015) було прийнято спочатку за основу, а потім одразу і в цілому (Додаток - витяг із стенограми та результати голосування).

Однак, частиною 2 статті 114 Регламенту Верховної Ради України встановлено, що Верховна Рада після прийняття законопроекту за основу може прийняти рішення про прийняття законопроекту в цілому, за умови дотримання вимог цього Регламенту (частина четверта статті 102).

Згідно з частиною четвертою Регламенту Верховної Ради України, за рішенням Верховної Ради допускається остаточне прийняття законопроекту (крім проектів кодексів і законопроектів, які містять понад 100 статей, пунктів) відразу після першого чи другого читання, якщо законопроект визнано таким, що не потребує доопрацювання, та якщо не надійшло зауважень щодо його змісту від народних депутатів, інших суб'єктів права законодавчої ініціативи, юридичного чи експертного підрозділів Апарату Верховної Ради.

Отже, прийняття цього законопроекту одразу і за основу і в цілому могло бути здійснене лише за умови відсутності зауважень щодо його змісту.

Разом з тим, висновок Комітету з питань культури і духовності на своєму засіданні 8 квітня 2015 містить ряд зауважень до законопроекту. Так, народні депутати України – члени комітету висловили зауваження щодо відсутності фінансово-економічного обґрунтування створення окремої галузевої архівної установи.

Крім того, народні депутати висловили застереження щодо переміщення архівних документів до центральної архівної установи з окремих регіонів. Отже, народними депутатами України, що входять до складу комітету з питань культури і духовності були висловлені зауваження щодо змісту проекту Закону про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015).

При цьому також Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловило низку зауважень і пропозицій до зазначеного законопроекту.

Про зауваження, що надійшли від Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України також вказується і в висновку Комітету з питань культури і духовності на своєму засіданні 8 квітня 2015

Так, Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловило на проект Закону України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917 – 1991 років» (реєстр. № 2540 від 03.04.2015 р.) велику кількість зауважень. Зокрема такі зауваження стосувалися: преамбули законопроекту, частини 1 статті 1, пункту 3 частини першої статті 2 статей 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 26 а також перехідних положень законопроекту.

Характер висловлених зауважень Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України свідчить про те, вказаний законопроект містив серйозні прогалини, без усунення яких неможливо ані зрозуміти зміст законопроекту, ані належним чином застосовувати норми законопроекту.

Серед наведених зауважень містяться також посилання на невідповідність норм законопроекту Конституції України, а також ряд інших суттєвих недоліків, а саме:

«У законопроекті містяться внутрішні суперечності, які можуть призвести до плутанини при застосуванні їх на практиці. Так, в положеннях пункту 3 частини першої статті 2 зазначається, що «носії архівної інформації репресивних органів відповідно до закону належать до Національного архівного фонду і є власністю держави», тоді як в доповненнях до статті 8 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» йдеться про те, що архівні документи (носії архівної інформації) репресивних органів належать державі і передаються на зберігання Галузевому державному архіву Українського інституту національної пам'яті» (пункт 10 Прикінцевих та перехідних положень).

Викликають певний сумнів перелічені у статті 3 законопроекту репресивні органи, оскільки їх перелік не можна назвати вичерпним та який містить серйозні прогалини.

Деяким положенням законопроекту бракує чіткості, внаслідок чого важко дійти висновку щодо їх змісту. Так, у статті 7 зазначається, що «доступ до архівної інформації репресивних органів забезпечується шляхом: ефективного використання архівної інформації репресивних органів та задоволення запитів фізичних і юридичних осіб в іншій формі, передбаченій законодавством» (п. 8). Проте, незрозуміло, яка інша форма передбачена законодавством. Незрозуміло й про створення якого «відповідного довідкового апарату» йдеться в пункті 1 цієї ж статті 7 законопроекту. Тим більш, що в частині сьомій статті 10 законопроекту йдеться про розміщення «актуального довідкового апарату», а в пункті 5 частини п'ятої статті 12 – про «створення та удосконалення довідкового апарату».

Також важко зрозуміти зміст положення частини шостої статті 9 законопроекту, згідно з яким «обмеженню доступу підлягає інформація, а не документ».

Положення статей 4-8 не містять чіткості щодо реалізації права громадян на доступ до архівної інформації та можуть призвести до погіршення умов доступу до архівних документів.

Певні непорозуміння виникають за змістом положень, викладених у частині другій статті 9 законопроекту. Так, незрозуміло, звідки особа, яка є жертвою репресивних органів або члени її сім'ї і родичі зможуть дізнатися про те, де, в якому архіві, якій справі, на яких сторінках та в яких абзацах містяться відомості про неї або її родичів.

Вважаємо, що положення частини п'ятої статті 9 порушують права жертв репресивних органів (включаючи й членів її сім'ї та родичів) на обмеження доступу до інформації них, якщо інформація про яких вже була оприлюднена, у порівнянні з тими, інформація про яких оприлюднена ще не була.

Стаття 12 законопроекту не узгоджується з Конституцією України. Так, відповідно до статті 75 та частини другої статті 85 Основного закону Верховна Рада України є єдиним органом законодавчої влади, повноваження якого визначаються виключно Конституцією України. На вичерпний характер повноважень Верховної Ради України неодноразово наголошував у своїх рішеннях Конституційний Суд України. Так, відповідно до його правової позиції, висловленої у рішенні № 16-рп від 14 жовтня 2003 року (справа про направлення запиту до Президента України), Верховна Рада України може приймати рішення з питань, віднесених до її компетенції у формі законів, постанов тощо. Повноваження Верховної Ради України визначаються виключно Конституцією України (частина друга статті 85 Конституції України). Таким чином є підстави вважати, що Верховна Рада України не наділена повноваженнями приймати рішення щодо створення Галузевого державного архіву Українського інституту національної пам'яті. Крім того, виходячи з п. 9 статті 116 Конституції України питання утворення, реорганізації та ліквідації міністерств та інших центральних органів виконавчої влади віднесено до виключних повноважень Кабінету Міністрів України. А тому порядок утворення Галузевого державного архіву Українського інституту національної пам'яті (ГДА УІНП) належить до компетенції Кабінету Міністрів України і може бути розцінено як втручання Верховної Ради України у його компетенцію. Порядок утворення,

структури, визначенні завдань ГДА УІНП повинні бути визначені в Положенні про нього, а не в законі України.

До того ж, Постановою Кабінету Міністрів України від 12 листопада 2014 р. № 684 вже створений і діє Український інститут національної пам'яті та затверджене Положення про нього.

Слід зазначити, що, на думку Державної архівної служби України, утворення на законодавчому рівні ГДА УІНП суперечить чинному законодавству та загрожує стабільній діяльності архівів, цілісності Національного архівного фонду та призведе до порушення конституційних прав громадян України.

На думку управління, передача архівних документів репресивних органів з архівних підрозділів сучасних правоохоронних органів та спецслужб України новоствореному ГДА УІНП є слушною. Разом з тим, вважаємо, що документи та інші носії архівної інформації повинні бути передані на зберігання не до ГДА УІНП, а зберігатися відповідно до Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» в державних архівних установах. До того ж формування фондів ГДА УІНП потягне за собою розпорошеність фондів державних архівів та призведе до знищення чинного довідкового апарату на документи багатьох архівів, документи яких в подальшому потребуватимуть довготривалого науково-технічного опрацювання.

Головне управління погоджується з позицією Державної архівної служби України, що вилучення документів з фондів архівів є недоцільним і спричинить порушення головного архівного принципу – походження та неподільності архівних фондів. Принцип походження передбачає класифікацію документів за історично сформованими комплексами (фондами) і враховується при класифікації документів в архівах. Документи одного архівного фонду не підлягають розділенню по різних архівах, чого дотримуються архівісти всього світу. Для забезпечення виконання завдань, покладених на Український інститут національної пам'яті, в його архіві слід зосередити джерела з інших державних сховищ виключно у вигляді електронних цифрових копій.

Аналогічного змісту зауваження були викладені у листі Співки архівістів України, яка вважає, що в разі прийняття цього законопроекту виникне катастрофічна руйнація державної архівної системи та Національного архівного фонду України, а тому висловлює категоричний протест проти вилучення документів «репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму» з фондів центральних та обласних державних архівів України та передачу їх ГДА УІНП.

Згідно з частиною 1 статті 26 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» галузеві державні архіви створюються для зберігання геологічних, гідрометеорологічних, картографічних та інших специфічних видів архівних документів, які потребують особливих умов їх зберігання і використання відомостей, що в них містяться. Проте архівні документи репресивних органів не належать до специфічних та не потребують зазначених умов зберігання і використання.

В проекті закону передбачається, що «дія Закону України «Про захист персональних даних» не поширюється на відносини щодо отримання архівної інформації репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917 – 1991 років (частина третя статті 1 «Загальні положення»). З точки зору

юридичної техніки відповідні застереження більш доцільно вносити саме до Закону України «Про захист персональних даних». Водночас розробниками законопроекту пропонується доповнити статтю 25 Закону України «Про захист персональних даних» частиною третьою такого змісту: «Дія цього Закону не поширюється на відносини щодо отримання архівної інформації репресивних органів» (підп. 4 п. 10 Розділу V Прикінцеві та перехідні положення), що, в свою чергу, є недостатньо повним, адже не містить посилання саме на органи комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років.

Чимало зауважень містить понятійно-термінологічний апарат законопроекту. Так, деяким положенням законопроекту бракує уніфікованого вживання термінології. Наприклад, у визначенні терміну «архівна інформація репресивних органів» йдеться про «будь-який носій», тоді як у визначенні терміну «носій архівної інформації» – про «будь-який матеріальний носій» (стаття 2). При цьому, незрозуміло, що означає «будь-який матеріальний носій».

В назві законопроекту йдеться про архіви репресивних органів, тоді як в його положеннях – здебільшого про архівну інформацію.

Термінологія законопроекту потребує також узгодження з законодавством про архівну справу. Так у законопроекті надається визначення терміну «носій архівної інформації» (п. 3 частини першої статті 1), однак у базовому Законі України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» вживається термін «архівний документ».

В пункті 4 частини першої статті 2 законопроекту мова мала б йти скоріше не про «телекомунікаційні мережі», а про інформаційно-телекомунікаційні системи. В той же час, на нашу думку, відповідного визначення потребує використаний термін «цифрова страхова копія». Адже не зрозуміло, хто саме має виготовляти таку копію та на якій матеріально-технічній базі буде здійснюватись її зберігання.

У визначенні терміну «жертва репресивних органів», зазначається, що це «особа, яка зазнала будь-яких переслідувань, репресій...». Проте важко зрозуміти, що означає слово «будь-які», оскільки до них можна віднести як «політичні», «кримінальні» та інші репресії, які за своєю сутністю є різними.

У законопроекті містяться формулювання, яким бракує юридичної визначеності та однозначності сприйняття і які не є властивими для текстів законів. Зокрема, «які фактично володіють архівною інформацією репресивних органів» (п. 6 статті 2), «розпорядники архівної інформації забезпечують доступ... усіма доступними способами» (п. 3 статті 10).

Виглядають недостатньо коректними з юридичної точки зору передбачені «Прикінцевими та перехідними положеннями» законопроекту доручення державним органам, органам влади Автономної Республіки Крим, органам місцевого самоврядування, а також підприємствам, установам та організаціям, що перебувають у їх віданні або належать до сфери їх управління (п. 3), Кабінету Міністрів України, Генеральній прокуратурі України, Службі безпеки України, Державній судовій адміністрації України, Службі зовнішньої розвідки України, Міністерству внутрішніх справ України, Міністерству оборони України, Державній пенітенціарній службі України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Державній архівній службі України, іншим державним органам, органам влади Автономної Республіки Крим, органам

місцевого самоврядування (п. 4), Кабінету Міністрів України (п. 5), Міністерству внутрішніх справ України, Міністерству оборони України, Міністерству юстиції України, Службі безпеки України, Службі зовнішньої розвідки України, Генеральній прокуратурі України, Державній судовій адміністрації України, Державній пенітенціарній службі України, Адміністрації Державної прикордонної служби України (п. 7), Міністерству юстиції України (п. 8), Українському інституту національної пам'яті (п. 9). Адже Верховна Рада України Конституцією України не уповноважена давати доручення переліченим вище органам.

Реалізація положень законопроекту потребуватиме відповідного додаткового фінансування з державного бюджету України, що у свою чергу потребує відповідного розрахункового обґрунтування.»

Відтак, враховуючи зміст і численність висловлених до проекту Закону України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917 – 1991 років» (реєстр. № 2540 від 03.04.2015 р., в тому числі і посилення Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України на невідповідність норм законопроекту Конституції України, Верховна Рада України, після прийняття законопроекту за основу, жодним чином не могла приймати рішення про прийняття законопроекту в цілому.

Таким чином, розгляд 09 квітня 2015 року питання про прийняття Закону України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917 – 1991 років» (реєстр. № 2540 від 03.04.2015 р.) в цілому є грубим порушенням процедури розгляду та ухвалення закону, установлені статтями 102 і 114 Регламенту Верховної Ради України.

Рішенням Конституційного Суду України від 30 вересня 2010 року N 20 у абзаці 4 пункту 5 встановлено, що дотримання встановленої Конституцією України процедури розгляду, ухвалення та набрання чинності законами, у тому числі й законами про внесення змін до Конституції України, є однією з умов легітимності законодавчого процесу.

Порушення процедури розгляду та ухвалення закону порушує принцип законності, що розкривається, зокрема, у частині другій статті 6 Конституції України, за якою органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України, частині другій статті 19 Конституції України, за якою органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Крім того не дотримання законодавчої процедури порушує принцип верховенства права, який закріплений у 8 Конституції. Конституційний Суд України в абзаці другому підпункту 4.1 пункту 4 мотивувальної частини Рішення від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004 зазначив, що верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність. Крім того Конституційний Суд України неодноразово звертав увагу на необхідність дотримання принципу верховенства права у своїх рішеннях від 29.06.2010 №17, від 11.10.2011 №10.

Порушення процедури прийняття закону ставлять під загрозу застосування такого невід'ємного елемента принципу верховенства права як принципу правової визначеності. Який закріплений у правовій позиції Конституційного суду (підпункт 3.1 пункту 3 мотивувальної частини рішення) у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу восьмого пункту 5 частини першої статті 11 Закону України „Про міліцію“ від 29 червня 2010 року № 17 визначено, що одним із елементів верховенства права є принцип правової визначеності. Цей принцип вимагає, щоб норми були чіткими і точними та спрямованими на забезпечення того, щоб ситуації та правовідносини залишалися передбачуваними. Порушення законодавчої процедури стосується зокрема положення про передбачуваність ситуації, оскільки прийняття закону мало б не відбутись або закон мав би бути в іншій редакції якби законодавча процедура була дотримана.

Підсумовуючи викладене, при розгляді та ухваленні Закону України про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015) було порушено статті 96, 102 та 114 Регламенту Верховної Ради України, які встановлюють законодавчу процедуру та статті 6, 8, 19, 83, 88 Конституції України.

На підставі усього вищевикладеного та керуючись статтями 147, 150 і 152 Конституції України, пункту 1 статті 13, статей 15, 38, 39, 40, 57, 71 і 82 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

1. Відкрити конституційне провадження у справі за цим конституційним поданням.
2. Визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним) Закон України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років» (від 09.04.2015 № 316-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 20.05.2015 № 87) у зв'язку з порушенням встановленої Конституцією України процедури розгляду та ухвалення.
3. Залучити до участі в конституційному провадженні представників суб'єкта права на конституційне подання за дорученням:

- 1) Німченка Василя Івановича – народного депутата України;
- 2) Шпенова Дмитра Юрійовича – народного депутата України

Додатки:

1. Витяг із Конституції України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР;
2. Закон України «Про Конституційний Суд України» від 16.10.1996 № 422/96-ВР;
3. Витяг з Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10.02.2010 № 1861-VI;

4. Закон України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (від 09.04.2015 № 316-VIII);
5. Картка законопроекту № 2540 «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років»;
6. Копія рішення Комітету з питань культури і духовності від 8 квітня 2015 року стосовно проекту Закону України про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років (реєстр. № 2540 від 03.04.2015), внесений Кабінетом Міністрів України;
7. Копія Висновку Головного науково-експертного управління на проект Закону України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917 – 1991 років» (реєстр. № 2540 від 03.04.2015 р.);
8. Витяг із стенограми засідання Верховної Ради України від 07 квітня 2015 року;
9. Витяг із стенограми засідання Верховної Ради України від 09 квітня 2015 року;
10. Результати поіменного голосування № 23 від 09.04.2015 13:56:25 (2 сесія 8 скликання) Поіменне голосування про проект Закону про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917 - 1991 років (№2540) - за основу;
11. Результати поіменного голосування від 09.04.2015 14:02:55 (2 сесія 8 скликання) Поіменне голосування про проект Закону про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917 - 1991 років (№2540) - в цілому
12. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 252 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про внесення змін до Конституції України“ від 8 грудня 2004 року № 2222–IV (справа про додержання процедури внесення змін до Конституції України) від 30 вересня 2010 року N 20
13. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Верховного Суду України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 69 Кримінального кодексу України (справа про призначення судом більш м'якого покарання) від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004
14. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень статті 263 Кодексу України про адміністративні правопорушення та пункту 5 частини першої статті 11 Закону України „Про міліцію“ (справа про строки адміністративного затримання) від 11.10.2011 №10
15. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу восьмого пункту 5 частини першої статті 11 Закону України „Про міліцію“ від 29 червня 2010 року № 17
16. Три примірники конституційного подання та доданих до нього матеріалів.

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» від 09.04.2015 № 317-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 20.05.2015 № 87) у зв'язку з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
1	Валери Олександр Філонович	161	
2	Тошко Ю. А.	160	
3	Рабінович В. З.	163	
4	Мартовська Т. В.	251	
5	Львовский Сергій Володимирович	171	
6	Мурешко І. А.	186	
7	Тарасенко А. В.	247	
8	Нечасов Д. І.	185	
9	Дамбіський Сергій Анатолійович	263	
10	Думаєв С. В.	309	
11	Мороко Ігорі Григорійович	178	
12	Лавров Костянтин Іванович	246	

(двамаються) підписів

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» від 09.04.2015 № 317-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 20.05.2015 № 87) у зв'язку з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
13	Сюржик Микола Леонідович	№ 169	
14	Шпенюк Д. Ю.	252	
15	Горобов Ю. М.	142	
16	Михайло А. І.	184	
17	Сачко Р. М.	205	
18.	Банишев М. М.	181	
19	Шуфрин Н. І.	5166	
20	Коромислюк С. О.	167	
21	Мисирський І. М.	147	
22	Домітченко О. Б.	182	
23	Колесніков Л. Б.	180	
24	Юсупов В. І.	310	

:(два надчять) підписів

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» від 09.04.2015 № 317-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 20.05.2015 № 87) у зв'язку з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
25	Ларін Сергій Миколайович	185	
26	Гусак Володимир Георгійович	179	
27	Вішній Олександр Фед.	169	
28	Заблудко Андрій Олександрович	183	
29	Лобовикова Юлія Володимирівна	185	
30	Новоселенко В.В.	170	
	Вішній Олександр Федорович	161	
31	Бухарев В. В.	168	
32	Селенков Д. С.	259	
33	Мензєв А. О.	374	
34	Солод Ю. В.	257	
35	Бакулин Е. М.	308	

Тридцять п'ять підписів

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» від 09.04.2015 № 317-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 20.05.2015 № 87) у зв'язку з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
36	Добкін М.М.	162	
37	Безбах Г.Г.		
38	Ліроштинський В.А.	179	
39	Добкін Д.М.	376	
40	Баміцький Є.В.	284	
41	Кітченко С.В.	332	
42	Бандуров В.В.	285	
43	Млинко А.Ф.	250	
44	Кітченко А.І.	444	
45	Бітченко В.В.	338	
46	Демченко А.В.	398	
47	Геммер Є.В.	260	

(зважаючи на те) підписів

Додаток

до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» від 09.04.2015 № 317-VIII (опублікований у газеті «Голос України» від 20.05.2015 № 87) у зв'язку з порушенням встановленої Конституцією України процедури його розгляду та ухвалення.

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
48	Денисенко А.П.	375	
49	Кисельов А.М.	176	
50	Мураєв Є.В.	379	
<i>Всього 50 (п'ятдесят) підписів</i>			
<i>народних депутатів України</i>			
<i>Київська Управління кадрами</i>			<i>В. Массарова</i>
			<i>03.06.2015р.</i>

три) підписів